

עת"א 3448/04/19 - מיכאל לוי נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 3448-04-19 לוי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כב' השופט יוסף בן-חמו
העותר	מיכאל לוי
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

בפני עתירת אסיר המבקש להורות למשיב לאפשר לו להוציא מכשיר D.V.D המוחזק אצל המשיב, לצורך תיקונו ולהחזירו אליו בתום התיקון.

העותר טוען כי החזיק ברשותו, בתאו בכלא, מכשיר D.V.D של חברת "פריוניר", דגם "בלו ריי". (להלן: "המכשיר") כאשר העותר הועבר בין בתי הכלא השונים, הועברו איתו חפציו וביניהם המכשיר. כשהגיע לכלא גלבוע גילה שהמכשיר ניזוק. הוא פנה להנהלת הכלא וביקש להוציא את המכשיר לתיקון, אך לא נענה על ידי המשיב.

המשיב מתנגד לעתירה ומבקש מחיקתה.

לטענת המשיבים, החזקת פריטים וחפצים שונים על ידי אסירים מוסדרת בפק"צ 04.33.00 - "החזקה ושינוע פרטי ציוד של אסירים".

בנספח א' לפקודה מפורטת רשימה של פריטים, כמותם, ואופן קבלתם. על פי הנספח לפקודה, החזקת מכשיר ה - D.V.D נשוא העתירה אפשרית רק באמצעות רכישה ממרכז המכר.

בבדיקה שנעשתה בדוח הרכישות של העותר עולה כי במהלך מאסרו רכש העותר 3 מכשירי D.V.D ממרכז המכר - מדגם LUXOR. אין בתיעוד אסמכתא לכך שהעותר רכש את המכשיר באמצעות מרכז המכר, ולמעשה המכשיר הוחזק על ידי העותר שלא כדין.

עוד התברר, מהבדיקות שנעשו, שהעותר ביקש להכניס מכשיר D.V.D באמצעות ביקור משפחות, בעת ששהה בכלא

שאטה ובקשתו נדחתה בהחלטה מיום 30/7/17.

מפקד בית הסוהר החליט לדחות את בקשת העותר להוצאת המכשיר לתיקון ולהחזרתו אליו, בהעדר אסמכתא חוקית להחזקת המכשיר. המשיב מציין כי עומדת לעותר האפשרות לרכוש מכשיר D.V.D.

חדש באמצעות מרכז המכר כפי שמתאפשר לכלל אוכלוסיית האסירים.

בבסיס ההוראות המנהליות לגבי אפשרות רכישה והחזקה של מכשיר D.V.D, עומדים שיקולים כבדי משקל של ביטחון בית הסוהר ועקרון השוויון בין האסירים. מדיניות זו אושרה בפסיקה של בית המשפט העליון ובתי המשפט המנהליים.

במהלך הדיון העלה ב"כ העותר את הטענה, שאמנם נכון, העותר לא רכש את המכשיר נשוא העתירה ממרכז המכר, אלא, כך לטענתו, הוא הגיע לבית הסוהר ביום שהסגיר את עצמו **יחד עם המכשיר** ומאז הוא מוחזק ברשותו.

ב"כ המשיב טען מנגד שטענתו זו איננה מתיישבת עם העובדה שהעותר רכש במהלך תקופת מאסרו 3 מכשירי D.V.D ועם העובדה שהגיש בקשה לאפשר לו להכניס מכשיר דומה דרך ביקורי משפחה - בקשה שנדחתה.

לאחר הדיון הגיש המשיב הודעה משלימה, לפיה מעיון בדוח הרכישות של העותר עולה כי פחות מחודש לאחר מעצרו, רכש העותר ביום 13/6/16 מכשיר D.V.D ממרכז המכר. על כן, הוא סבור כי טענתו שהגיע לכלא והחזיק ברשותו מכשיר D.V.D איננה סבירה.

בהחלטה מיום 28/5/19 הוריתי למשיבה להבהיר את האמור בהודעה המשלימה ולהתייחס לשאלה האם בדוח חפצים שאמור היה להיערך לעותר עם קבלתו כאשר התייצב בבית המעצר, מופיע שהוא הגיע עם המכשיר וכן לפרט אם קיים רישום כלשהו בקשר למכשיר זה.

המשיבה הגישה הודעת הבהרה, אליה צורפה התייחסותה של רב כלאי דורין אוחנה, בה פורטו המסמכים הרלוונטיים בעניינו של האסיר.

מהמסמכים עולה כי התיעוד הראשוני המתעד את פרטי הציוד והחפצים לא כלל מכשיר D.V.D.

כמו כן, בדוח מיום 24/5/16 המתעד את הציוד הראשוני שהוכנס לעותר בכלא גלבוע, בהתאם להחלטת בית המשפט במסגרת דיון ב"מעצר ימים" רשימת הציוד רשימת הציוד **איננה כוללת** את המכשיר.

ביום 13/6/18 רכש העותר את הדי.וי.די. הראשון ממרכז המכר, שאיננו המכשיר נשוא העתירה.

עוד מציינת ר"כ אוחנה שבתביעה שהגיש העותר בטענה שעם העברתו מבית המעצר בירושלים למתקן הכליאה איילון, אבד הציוד השייך לו והוא נותר ללא ציוד. ברשימת הציוד לא מופיע מכשיר D.V.D.

מהמסמכים ומפירוט ההתייחסות של ר"כ אוחנה ניתן לקבוע שהעותר לא הביא ראיות ולא שכנע כי בעת שהסגיר את עצמו הביא איתו את המכשיר נשוא העתירה.

כיוון שכך ומאחר ואין כל תיעוד על רכישת המכשיר או הכנסתו במסגרת ביקורי משפחות, העותר לא הוכיח כי הוא מחזיק את המכשיר כדין ובהתאם להוראת פקנ"צ 04.30.00 "חפצים אישיים המותרים להחזקה בידי עצור".

לפיכך, העתירה נדחית.

ניתן היום, ז' סיוון תשע"ט, 10 יוני 2019, בהעדר הצדדים.